

ג'יין פונדה וזורנר הרביי ב"מעון הפגישות"
היצאניות עסקו באמנות

נוס אותו, נקלע למקום בחיפושיו אחר
אהובתו לשעבר, משרורת, פסלת ופילוסוף
פית מתחילה (קפוצ'ין).

שלושה כבית תשוקות. הבוקר ה'
ישר מנסה להחזיר את אהובתו למוטב,
להוציאה מבית-הבשות, מתפלא להתקל ב'
התנגדותם של בעלי המקום, שבראשם עי'
מד מוצג מוזיאוני הוליבודי, כמו ברברה
(סליחה, טעות במספר) סטנביק.
למרות נושאו המסעיר והמבטיח, מתנהל
הסרט כולו על מים שלחים, ששום גלי
התרגשות אינם מצליחים להסעירם. הכל
נעשה לאט ובנחת, כשבין לקוח לקוח
עוסקות היצאניות באמנות.
במלודרמה המגוחכת הזו של אדוארד
(כפירי אריות) דימיטריק יש רק מעלה אחת
— הופעתה של ג'יין פונדה, בתו של ה'
שחקן הוותיק הנרי פונדה, בתפקיד נצרת
הטרמפ, ההופכת ליצאנית, מזרימה מעט
רענונות למדבר השממון.

בעזרת השם

בשורה משמחת הובאה השבוע לידעתם
של קוראי ספרות הסטאלגים בישראל. מר'
דעות מאירות ציניים בישרו להם, כי ב'
שלושה בתי קולנוע בשלושת הערים ה'
גדולות יוצג בעת ובעונה אחת הסרט
סטאלג 13.

סטאלג 13 היה הראשון בין ספרי ה'
סטאלג בישראל, נכתב למעשה עלידי צעיר
ישראלי בשם אליהו קידר. כיצד הגיעה
איפוא, היצירה, רחית הסאדזים המיני אל
הבד?

קוראי הסטאלגים עלולים להתאכזב לכ'
שיראו את הסרט. זהו סרט מלחמתי רגיל
בשם הפקוד המשווין בהשתתפות השחק'
נים החאדרי קל וטינה לואי. הוא מבטיח
אמנם להראות: "גיהנום על גלגלים" —
בחורים עם דם — בספור המועזע על
מלחמת השריון, אך כל קשר בינו לבין
הסטאלגים הוא מקרי בתחלת.
נראה שמפיקי הסרטים החליטו להשתמש
בפופולריות של ספרות הסטאלגים, להד'
ביק את שמותיהם מעוררי האסוציאציות
על סרטיהם.

תדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי'
הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:
● **זר דופק בדלת** (גת, תל-אביב)
— מה עושה אשה המגלה באהבה את
רוצה בעלה? סרט דני אירוטי. משחק
מצויין.

● **מה יפים הנעורים** (אסתר, תל-
אביב) — הופעה מלהיבה של גירלדין פיג'
בסרט המבוסס על מחזהו של טנסי ויל'
יאמס אודות תעלולי כוכבת נימפומנית ו'
בוס פוליטי. פול נימון.

● **הבורה שכונת** (בן-יהודה, תל-
אביב) — האנשים שמאחורי סיגנון הפלמ"ח
בסרטו של זאב חבצלת המנות. יוסף צור,
יוסף בנאי וגדעון זינגר.

● **מינייה** (אורה, חיפה) — יחסם של
שני אנשי צה"ל אל בדואית פצועה וילדיה,
על רקע מבצע סיני. דינה דורון.

● **יוהאנה של המלאכים** (ארנון,
ירושלים) — יחסי אלוהים, אדם ושטן ב'
סרט פולני פילוסופי, בו מנסה כומר להציל
עדת נזירות מטירוף מיני. צילומים נפלאים.

קולנוע

סרטים

גולם הופך בן-אדם

האזרח הגנוב (ארמון-דוד, תל-אביב;
צרפת) הוא שיעור בתורת היחסיות. הערך
היחסי הפעם הוא המלחמה. זוהי בדיוק
אותה מלחמת עולם שניה, שמאות סרטים
הוקדשו למאורעותיה, וזוהי, השפעותיה
על אנשים וגורלות. והנה בא רומן קטן ו'
עדין זה ומציג את המלחמה כגורם של
אורש. והכחנה אינה לסיפוק החיילים ב'
שעות הרג או נצחון, כי אם לאושרו של
אזרח קטן בתחום הצר של חיי משפחה,
החולף ברגע בו מגיע השלום.
זהו סיפורו של איכר שתיין (בורוביל),
המוחזק בגדר הטמבל של הכפר, גבר פוחח
והולל, בור וחסר-נימוסים. יום אחד מוטלת
עליו המשימה להעביר טלולו, עיר שהיתה
בתחילת המלחמה בשטח משטר וישי, אשה
פאריסאית עם שני ילדיה. האשה (מישל
מורגן) היא אשתו של מנתח צרפתי מפור'
סם, שנשלח למחנה ריכוז נאצי.

נכר ואשה. בורוביל מבצע את המשי'
מה, מביא את האשה למקום מבטחים. אולם
אין הוא יכול לחזור לכפרו. מראה האשה
העדינה וחסרת האינים מעורר את האביר
שבו, והוא נשאר לידה, כדי לעזור לה
להתאקלם במקום החדש.

השבוע הופך לחודש, החודש לשנה. הגבר
המחוספס מפרנס את משפחתו החדשה,
משחק עם הילדים, מבדר את האשה. מנר'
תקים מכל העולם, כשחברתם היחידה היא
משפחת פליטים יהודיים הגרה בשכונת.
המלחמה אינה אלא צרור ידיעות ברדיו.
בורוביל מתאהב במורגן. היא אינה מבינה
זאת, אינה מאמינה שיצור כמותו מסוגל
לאהוב כגבר. רק כאשר הוא מתפרץ ב'
קנאה למראה יחסה לשבוי אמריקאי המוח'
בא לילה אחד בדירתם, היא מבינה את ה'
איש.

האזרח נמשך כל זמן המלחמה. אולם
מה יקרה כאשר מגיע השלום? התחזור ה'
אשה אל הבעל? או שמא תהיה נאמנה
להרפתקת המלחמה שלה?

בורוביל ומורגן מבצעים את תפקידיהם
בקסם רב, אולם אינם מתעלים לדרגת מש'
חקם הרגילה. הסיבה פשוטה: עלילת הסרט
היא עלילה של התפתחויות היצוניות בל'
בד, נוגעת רק בקצה המולג בהתפתחות
הפנימית.

יצאניות, הביתה!

מעון הפגישות (מגרב, תל-אביב;
ארצות-הברית) אינו אלא בית-בושת מהודר
בניו-אורליאנס של שנות השלושים. אלא
שלמרות שהדבר ברור לכל, נוהר הסרט
שלא להזכיר את הכינוי המפורש, מסתה
אותו במידת האפשר כמועדון סולידי ו'
אינטימי.

למקום כזה מגיע בוקר יהודי מטקסס,
בשם דוב לינקהורן (לורנס הרביי), ששמו,
התנהגותו וידענותו בתנ"ך מעידים על
יהדותו, אלא שהסרט נוהר מלהזכיר את ה'
שם המפורש. הקאובי היהודי, הנוהר שלא
לגעת בצעירה מסעירה גם כשזו מנסה לא'

הנאה שלמה...

...אחרי ההצגה —

בבית הקפה

או עם ארוחה טובה

שתה את האציל במשקאות

תירוש תפוחים תסיס:

פרי-ו

סיידר

תוצרת

נאות

היודע לחיות שותה סיידר נאות

למרפסת ולבן

דהיטי פרימה